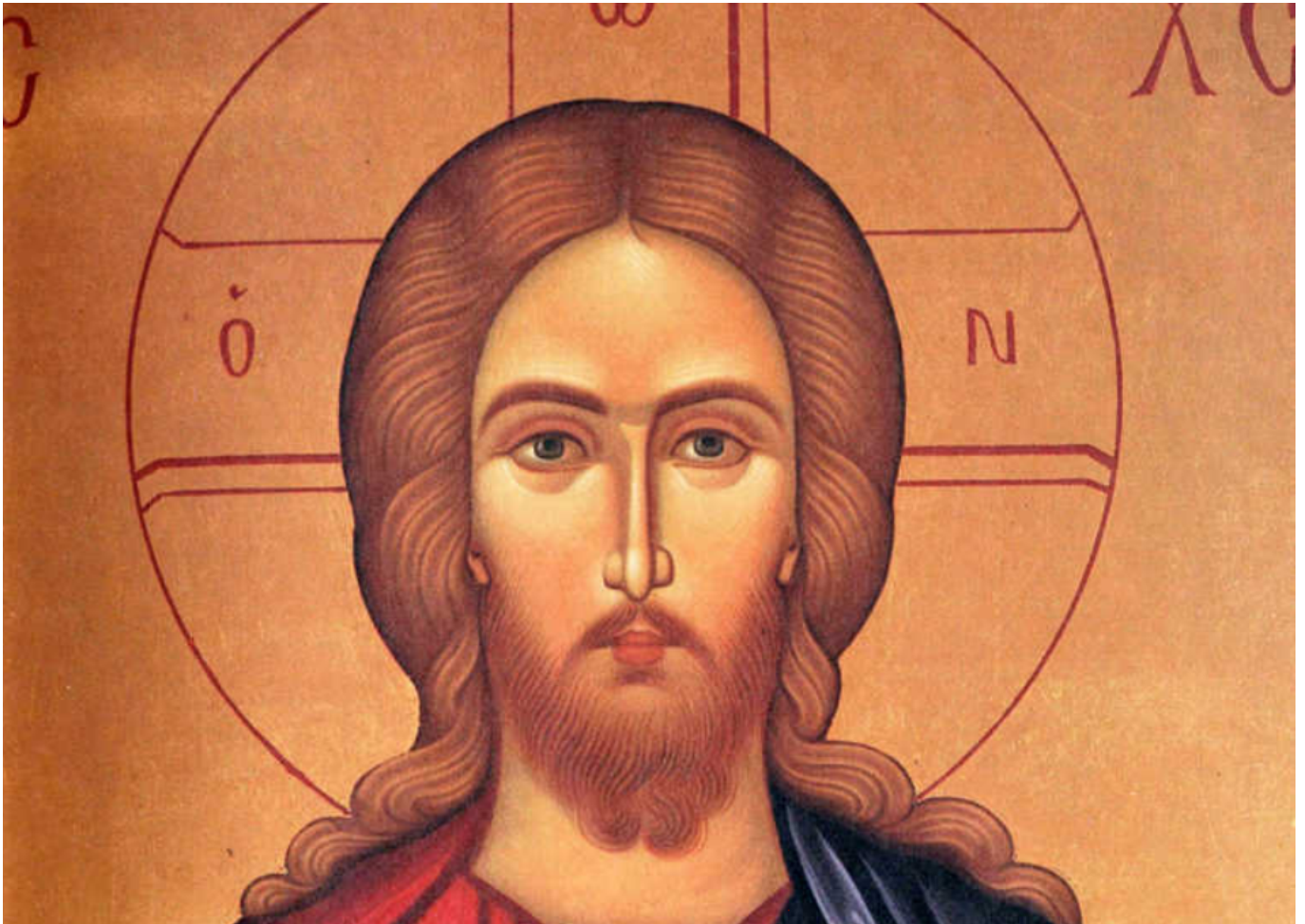

Sfântul Paisie Athonitul: Cum a arătat Iisus Hristos în realitate?

Simțeam o anumită dificultate în a mă ruga lui Hristos. Pe de altă parte, Maica Domnului era la fel ca propria mea mamă pentru mine. La fel era și cu Sf. Eufimia: „Sfânta mea Eufimia”, mă adresam ei... Însă cu Hristos... Era greu să mă rog lui Hristos. Mă închinam la icoanele Lui cu frică. Când în timpul Rugăciunii lui Iisus mintea mea a început să se distragă de la rugăciune, nu m-am supărat deloc. „Cine sunt eu să-l țin constant pe Hristos în mintea mea săracă?” – mi-am spus mie. Și atunci s-a întâmplat ceva despre ce vreau să vă spun.

Era seara după sărbătoarea Găsirii capului Sfântului Ioan Înaintemergătorul, ajunul zilei de sărbătoare a Sfântului Apostol Carp. M-am simțit foarte plin de har în seara aceea. Nu am vrut deloc să dorm și m-am gândit: „Ei, hai să scriu ceva despre părintele Tihon și să-l trimit surorilor din Suroti ”. Până la 8:30 am scris aproximativ 30 de pagini. Încă nu voiam să dorm, dar am decis să mă întind pentru o perioadă pentru că picioarele îmi erau slabe.

A început răsăritul. Până la 9 dimineața încă nu dormeam. Și deodată am văzut că unul dintre pereții celulei mele (cel lângă care stătea patul meu) tocmai a dispărut. L-am văzut pe Hristos – era în lumină, la doar 6 metri de mine. L-am văzut din profil. Părul Lui era strălucitor și ochii albaștri. Nu mi-a spus niciun cuvânt, ci doar s-a uitat – nu chiar la mine, ci ceva mai mult în lateral.

Am văzut totul cu ochii non-corporali. În acest caz, nu contează dacă ochii tăi corporali sunt închiși sau nu. Am văzut asta cu ochii mei spirituali.

Când L-am văzut, m-am gândit: „Cum au putut să scuipe toți acea Față? Cum au putut ei – oamenii fără nici o teamă de Dumnezeu – să lovească acea Față? Cum ar putea să-și înfigă unghiile în acel corp? Oh Doamne...”

Am rămas trăznit de ce am văzut. Cât de împlinit m-am simțit în acel moment! Ce bucurie am simțit! Nu pot exprima această frumusețe în cuvinte. A fost chiar frumusețea despre care se spunea: „Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale” (Psalmul 44: 3). Așa a fost frumusețea aceea. Nu am văzut niciodată ceva asemănător pe niciuna din icoanele Lui. Nu a fost decât una – nu-mi amintesc unde l-am văzut – care părea puțin cam la fel.

O persoană ar trebui și s-ar merita să lucreze într-o mănăstire vreo mie de ani pentru a vedea această frumusețe cel puțin pentru o clipă. Ce lucruri grozave și de nedescris sunt daruite oamenilor – și cât de mizerabile sunt lucrurile cu care încercăm să ne ocupăm!

Bazat pe Sfântul Paisie Athonitul

După această viziune, Sfântul Paisie Athonitul a poruncit maicilor de la mănăstirea Souroti să facă o icoană a lui Hristos așa cum L-a văzut. Imaginea reprezintă această icoană.

ro.asceticexperience.com